

ROALD
DAHL

JAMES și piersica uriașă

Ilustrații de Quentin Blake

Traducere din limba engleză
de Iulia Arsintescu

Traducerea versurilor
de Florin Bican

ARTHUR

Până la patru ani, James Henry Trotter a dus o viață fericită și tihnită alături de mama și de tatăl lui, într-o casă frumoasă de la malul mării. Avea întotdeauna copii cu care să se joace, avea plaja de nisip pentru alergat și oceanul pentru bălăcit. Tot ce-și putea dori un băiețel.

Dar, într-o zi, mama și tatăl lui James au plecat la Londra pentru niște cumpărături. Acolo s-a petrecut un accident îngrozitor. Au fost înghițiți amândoi (ziua în amiaza mare, imaginați-vă!, și pe o stradă aglomerată) de un rinocer uriaș și furios care evadase de la Grădina Zoologică.

Acum, acest eveniment, după cum vă puteți da seama cu ușurință, a fost o experiență cam neplăcută pentru doi părinți atât de buni. Dar, pe termen lung, pentru James a fost și mai neplăcut. Necazurile *lor* au luat sfârșit cât ai clipi. Au murit și au dispărut în fix treizeci și cinci de secunde. În schimb, sărmanul James era cât se poate de viu și s-a trezit singur și speriat într-o lume mare și neprietenoasă. Frumoasa casă de pe malul mării a trebuit vândută neîntârziat, iar băiețelul, cu doar o valijoară în care avea o pijama și o periută de dinți, a fost trimis să locuiască împreună cu cele două mătuși ale sale.

Ele se numeau mătușa Sponge și mătușa Spiker. Îmi pare rău s-o spun, dar amândouă erau niște persoane îngrozitoare. Egoiste, leneșe și crude, chiar din prima zi au început să-l bată pe sărmanul James aproape fără niciun motiv. Nici măcar nu-l strigau pe nume. I se adresau spunându-i „animal murdar“, „belea împutită“ sau „loază mizerabilă“. Și, evident, nu-i dădeau niciodată vreo jucărie sau vreo carte cu poze. Camera lui era goală ca o celulă de închisoare.

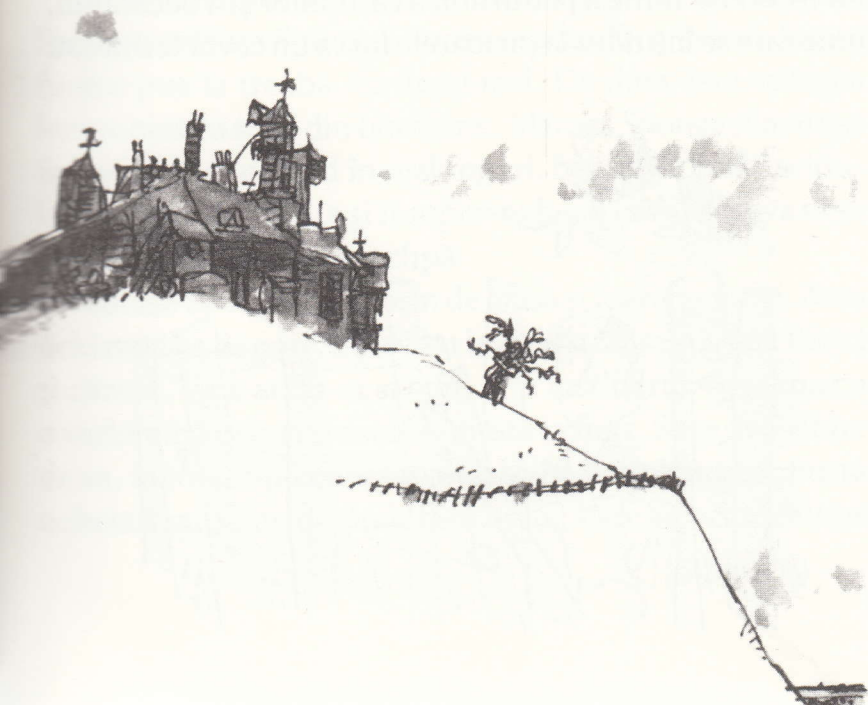
Mătușa Sponge, mătușa Spiker, iar acum și James locuiau într-o dărăpănatură de casă pe vârful unui deal înalt din sudul Angliei. Dealul era atât de înalt, încât din orice loc al grădinii s-ar fi uitat în jos James putea vedea kilometri

întregi din peisajul încântător al pădurilor și câmpiilor. Iar într-o zi senină, dacă privea într-o anumite direcție, putea vedea departe, la orizont, un punctuleț cenușiu care fusese casa unde trăise cu iubiii lui părinți. Și imediat după, putea vedea chiar oceanul – un firicel albastru-închis, subțire și lung, ca o dungă de cerneală sub marginea cerului.

Dar James nu avea voie niciodată să coboare din vârful dealului. Mătușa Sponge și mătușa Spiker nu se oboseau să-l ia cu ele nicăieri, nici măcar într-o scurtă plimbare sau la un picnic. Și, evident, singur nu avea voie să meargă nicăieri.

— Afurisitul ăsta mic ar face numaidecât o poznă, dacă ar ieși din grădină, spusese mătușa Spiker.

Îl amenințaseră cu pedepse groaznice. Dacă îndrăznea și numai să sară gardul, avea să fie închis în beci, cu șobolanii, timp de o săptămână.

Grădina acoperea întreg vârful dealului și era mare și sălbatică, iar singurul ei pom (cu excepția unor tufișuri bătrâne și murdare de dafin dintr-un capăt îndepărtat) era un piersic bătrân care nu făcuse piersici niciodată. Nu avea nici leagăn, nici balansoar, nici groapă cu nisip și niciun copil nu era invitat pe deal să se joace cu sărmanul James. Nu existau nici măcar o pisică sau un câine care să-i țină companie. Pe măsură ce trecea timpul, James devenea tot mai singur și tot mai trist. În fiecare zi petrecea ore în șir la marginea grădinii, uitându-se melancolic la minunata, dar interzisă lume a pădurilor, a câmpiilor și a oceanului, lume care se întindea la picioarele lui ca un covor fermecat.

James Henry Trotter locuia cu mătușile lui de trei ani încheiați, când într-o dimineață i s-a întâmplat ceva oarecum neobișnuit. Iar acest fapt despre care spun că era doar oarecum neobișnuit a provocat curând o altă întâmplare, foarte neobișnuită. Și pe urmă, întâmplarea foarte neobișnuită a condus, la rândul ei, la un eveniment *fantastic* de neobișnuit.

Totul a început într-o zi toridă din miezul verii. Mătușa Sponge, mătușa Spiker și James se aflau în grădină. James fusese pus la treabă, ca de obicei. De data asta spărgea lemne pentru soba din bucătărie. Mătușa Sponge și mătușa Spiker ședeau comod în șezlonguri, beau limonadă acidulată din pahare înalte și îl supravegheau ca nu cumva să se oprească din lucru vreo clipă.

Mătușa Sponge era enorm de grasă și foarte scundă. Avea ochi mici ca de porc, o gură cu buzele strânse și o față flască și căzută, care arăta ca și cum ar fi fost fiartă. Semăna cu o varză albă uriașă și moale, uitată la fiert. Spre deosebire de ea, mătușa Spiker era înaltă, slabă și ciolănoasă. Purta ochelari cu rame de oțel, fără brațe, care se prindeau pe